

a všechno lidské provinění na svá ramena vložiti? Ty dobře víš, kterak mnoho tisíc lidu, a obzvláště já, místo vděčnosti a poděkování tu největší protimyslnost a nevhlednost tobě prokazují. Víš také dobře, kterak mnozí bezbožní hříšníci tobě a tvé nejmilejší matce se budou rouhati a zlořečiti, avšak předce tvá láska jest tak veliká, že na to všechno nic nedbaje, chceš těm dobře činiti, kteří dobrodiní tvého hodní nejsou. Děkuji tobě, můj Pane Ježíši, za tu tvou lásku a prosím milosti tvé za odpuštění, že jsem tolikrát tak nevděčným k tobě se ukázal. Skrže tvé laskavé a milostivé z nebe na zem sstoupení uděl mi té milosti, abych napotom života mého mohl polepšiti a tento čas adventní v pobožnosti a v svatém obcování strávit.

Dale rozjímej sobě způsob toho božského vtělení. Totížto jak nejdřív Maria *fiat*, at' se stane, řekla, v tom okamžení vzal Duch svatý tři krůpěje krve z srdce jejího a ty hned v subtylné tělo obrátil a v tom okamžení tělo Kristové se všema oudy způsobil tak dokonalé, jak může člověk na světě míti. V tom také okamžení stvořil duši, kterou velikými dary a dokonalostmi obdařil, ji s tím maličkým tělem v jedno spojil, takže v jednom okamžení z krve Marie dokonalé a živé děťátko učiněné bylo, které již tehdaž tak dospělý rozum mělo, jako dospělý muž může míti. Při stvoření toho děťátka Bůh největší svou všemohoucnost, moudrost a dobrotivost dokázal, když je tak rozmanité, tak vznešené, tak svaté, tak krásné a dokonalé stvořiti ráčil, že jemu rovné ani na zemi, ani na nebi se naleztí nemohlo, nýbrž zem i nebe se všemi poklady, které se v nich nachází, se všemi lidmi i anjely, které Bůh kdy stvořil, nejsou tak mnoho vážny jak to jediné děťátko, kteréhož krása a ušlechtilost byla tak veliká, že netoliko všickni anjelé, nýbrž i sama Trojice nejsvětější nad ní se velice podivila a v tý kráse dokonce se zamilovala. Protož také Syn boží měl tu největší žádost při tom dítěti navěky zůstati a s ním v jednu osobu se sjednotiti.

S pomocí tehdy Ducha svatého vzal to maličké tělo a duši na sebe, sjednotil je s svou božskou osobou a z toho dvýho jednu osobu dokonalou učinil, takže z těla a z jeho božství jedna osoba toliko učiněná byla, a tím způsobem Bůh člověkem a člověk Bohem učiněn byl, však každý přirození své docela zachoval. A to jest ten největší skutek, který Bůh s svou všemohoucností od věčnosti kdy učinil a navěky učiní. Takže všechny mocnosti nebeské nad tím velice se diví, kterak to se státi mohlo, že ty dvě věci, které tak nesmírně daleko od sebe zdálené byly, spolu se sjíti mohly. Všickni anjelé i lidé tomu se diví a navěky se diviti budou, avšak dostatečně nepostíhnou, kterak ten velikomocný Bůh, kterého nebe i země postihnouti v sobě nemůže, tak maličkému tělu dal se postihnouti a v něm se zavřítí. A poněvadž toho pochopiti nemohou, protož před nestíhlou všemohoucností tím se více snižovati budou a ji tím více chváliti a velebiti, čím větší a divnější skutky může působiti, kterých ani lidé, ani anjelé nemohou pochopiti.

Ó ty nejsvětější člověčenství Pána našeho Ježíše Krista, těším se a raduji se z tvého laskavého příchodu na tento svět a jménem a na místě všeho stvoření ra-

dostně a las
ken nepoko
tůj, ó nejsvě
radosti jsi na
ření boží jsi
sobě myslil
tvé maličké
níženosti s
božství a čle
spojení a sje
svatební der
niti můžeme
můj Spasite
v první hod
rými obětuj
líký skutek
před sebe b
uzdě chci d
K tomu jen

Jak nejdř
nom okamž
znalo, skrže
v nebi přeb
smrti činiti
stvořil a nap
znávalo tak
ření na neb

Protož v
a s takovou
může. Pod
znamenité
zakazovalo
aby vykoná
vtělení všic
láskou k ni
bylo všem s
všemi těmi
je toho křís
Otcí za vše
Obzvláště